

gjaldt Arbejdernes Organisationsret, og jeg husker fra min Barndom paa Landet, hvorledes den danske Bondestand traadte i Skranken for Organisationsretten. Her er nu igen en Kamp om Organisationsretten, og her staar Repræsentanten for den danske Gaardmandsstand, det ærede Medlem Hr. Pinstrup, og indtager det stik modsatte Standpunkt. Det er den Udvikling, Bondestanden har gennemgaaet, at den nu staar fuldkommen uforstaaende overfor Arbejdernes Krav og Vilkaar.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Det sidste er jo ganske urigtigt. Der er ingen, der tænker paa at nægte Arbejderne Organisationsret, det kan vi heller ikke gøre. Det ærede Medlem Hr. Olufson siger, at de forrige Ejere stod i Arbejdsgiverforeningen, og de havde altsaa organiserede Arbejdere, saaledes som Medlemmerne af Arbejdsgiverforeningen nu stilles overfor Arbejdernes Organisationer, og det ærede Medlem siger, at det vil Arbejderne have fortsat. Jeg har oplyst, at fra 1921, da de købte disse Ejendomme, til 1923 var der ikke Tale om nogen som helst Konflikt. Ejerne stod ikke i Arbejdsgiverforeningen, og der var ikke Tale om saadanne Fordringer. Det ærede Medlem vil da vel ikke paastaa, at naar en Mand køber en Ejendom, er han forpligtet til at træde ind i alle de Foreninger, som Sælgeren har været Medlem af. Det kan dog vel ikke være det ærede Medlems Mening, men det synes ganske vist saaledes, at naar Sælgeren har været Medlem af Arbejdsgiverforeningen, skal Køberen ogsaa være det. Disse Købere siger, at de vil leve frit, som frie Mænd, som Folk gør ud over det ganske Land i Landsbyerne i Almindelighed, og jeg forstaaer godt, at de vil værge deres Frihed. Og det vil jeg i hvert Fald være med til at støtte dem i, det er ikke tiltalende at se, at man nu fra Organisationens Side falder over denne Koloni og vil tvinge den ind i en modstaaende Kamporganisation, hvilket man jo vil, for saa, efter at de er besejret, at tage den næste Landsby og vende sig til dem, der bor der. Men noget saadant er ikke frie Vilkaar for Produktionen i Landbruget, og vi vil værge os mod det det længst mulige.

Det er meget rart, at det ærede Medlem svarer, men han blev jo ikke Minister, han blev ikke en Gang Landbrugsminister, han fik langt mindre en af de andre Portefeuller. Det er derfor ikke hans Mening, jeg spørger

om her, men jeg spørger, om Regeringen vil yde Beskyttelse for dem, der vil arbejde med disse blokerede Varer, eller om man vil, at denne Koloni af Jordbrugere skal ruineres gennem den nævnte Blokade. I saa Fald mener jeg, det er vanskelige Kaar for frie Borgere i dette Land.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Olufson har Ordet for en kort Bemærkning.

Olufson: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup kom med en personlig Bemærkning, idet han sagde, at jeg blev ikke Landbrugsminister. Det er en Skæbne, vi to har til fælles, men medens vi dog indenfor vort eget Parti havde en Mand, der var dygtig til Pladsen, var det ikke Tilfældet hos det ærede Medlems Parti, det maatte tage en udenfor. Det ærede Medlem søger at luske udenom Sagen ved at fortælle, at Arbejderne vil tvinge Ejerlaget ind i Arbejdsgiverforeningen. Det passer slet ikke, jeg har heller ikke talt om, at det tidligere Aktieselskab stod i Arbejdsgiverforeningen; derom ved jeg intet. Men Arbejderne havde en Overenskomst med det tidligere Aktieselskab og ønskede denne Overenskomst anerkendt. Her er altsaa Tale om, at Arbejderne ønsker at arbejde under de samme Vilkaar som Arbejderne i det øvrige Land, i det øvrige Landbrug, og det er det, som Ejerlaget satte sig imod. Om det vil indgaa denne Overenskomst uden at være i Arbejdsgiverforeningen, er noget, der ikke vedrører Arbejderne, det har de ikke stillet Krav om. Det er fuldstændig at stille Sagen paa Hovedet, saaledes som det ærede Medlem Hr. Pinstrup har fremstillet den her i Dag.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning; derefter vil Forhandlingerne blive fortsat.

Pinstrup: Det kan godt være, at Arbejdernes Organisation ønsker en Overenskomst, men Lodsejerne har dog Lov til ikke at ønske nogen Overenskomst. Det skulde man dog mene var lige meget. Derfor, naar Arbejderne ikke vil tvinge dem ind i Arbejdsgiverforeningen, saa forstaaer jeg ikke, hvad det er, de vil. Hvorfor kan de Folk ikke have Lov til at arbejde, som de vil? Skal de prisgive deres Folk, de Arbejdere, de har? De ved, hvad deres Lod er i det Øjeblik, de bøjer sig. Saa maa de betale den Bøde, de skal betale for at komme ind i Landarbejdernes Organisation,